

БУДИЛНИК

Лист Геронтолошког центра „Нови Сад“
Бесплатан примерак

Излази квартално • Година XII
Број 31. • зима 2020.

Обележен јубилеј, 55 година рада
Геронтолошког центра „Нови Сад“

Отворен реконструисан
део Дома Футог

Новогодишње хуманитарне акције
Роберта Чобана

Дом Футог први у републици
на фото конкурсy Дома Апатин

САДРЖАЈ

РЕЧ УРЕДНИКА	3
АКТУЕЛНОСТИ	
Обележен јубилеј, 55 година рада Геронтолошког центра „Нови Сад“	4
Отворен реконструисан део Дома Футог	6
Новогодишње хуманитарне акције Роберта Чобана	7
Хуманитарна организација „Владика Платон Атанацковић“ посетила дом на Лиману	8
Психолози ГЦ „Нови Сад“ одржали радионицу у оквиру Фестивала менталног здравља	8
Изложбе ручних радова корисника	9
Изложба слика Николе Стојановића Коколе	10
Прослављен стоти рођендан Љерке Плетикосић	10
Новогодишње караоке у Дому Футог	11
Акција „Недеља за чистију Војводину“ у Дому Футог	11
НАЈ РАДНИК 2019. ГОДИНЕ	12
НАГРАДЕ НА КОЈЕ СМО ПОНОСНИ	13
УСЛУГЕ	
Служба здравствене заштите	15
ИНТЕРВЈУ	
Маја Бабић, психолог о герофобији	16
РЕПОРТАЖА	
Стеван Булић- Корисници клубова у Музеју „Никола Тесла“	18
САВЕТ ЛЕКАРА	
Никола Петрашковић- Групна кинезитерапија у природи	19
ЛИКОВНА АЗБУКА	
Персида Малуцков- Рембрант ван Рајн	20
ПЕСНИЧКИ КУТАК	22
КОРИСНИЧКИ КУТАК	23

„БУДИЛНИК“, интерно гласило Геронтолошког центра „Нови Сад“

Издавач: Геронтолошки центар „Нови Сад“, Фрушкогорска 32, 21000 Нови Сад

Телефони: +381 21 450 266; +381 21 6 350 542; Факс: +381 21 6 350 782;

web site: www.gerontns.co.rs e-mail: gerontns@neobee.net

За издавача: Славица Шкрбић, директор Геронтолошког центра „Нови Сад“

Уредник: Ружица Вукић Рајић, организатор промотивних активности

Сарадници у овом броју: Славица Шкрбић, директор Геронтолошког центра „Нови Сад“,

Исидора Петковић, помоћник директора; др Биљана Глишић Угрица,

руководилац Службе здравствене заштите; Маја Бабић, психолог; Гордана Павловић, радни инструктор

Интернет презентација: Немања Ђурић

Графичка припрема: Зоран Рац

Штампа: „САЈНОС“ доо, Нови Сад, sajnosns@gmail.com

Тираж: 500 примерака

CIP – Каталогизација у публикацији
Библиотека Матице српске, Нови Сад

613.98 (497.113 Нови Сад)

БУДИЛНИК : Интерно гласило Геронтолошког центра „Нови Сад“ /
уредник Ружица Вукић Рајић – год. 12. бр. 31 (2020.) – Геронтолошки
центар „Нови Сад“, 2020. – илустр. 30 cm

Квартално
ISSN 2217-5490
COBISS.SR – ID 263658247

Поштовани читаоци,

Начели смо и ову нову, преступну, двадесету годину трећег миленијума. Почетком нове, увек се сумирају догађаји из претходне године. Ево, ни ја нећу избећи ту стихију евоцирања прошлогодишњих збивања, па ћу покушати да их саберем у неколико реченица и проспем по хартији тридесет и првог „Будилника“. Уколико нешто заборавим, не замерите, јер испод ове тршаве косе чувам и памтим само најлепше слике.

У прошлој години Геронтолошки центар „Нови Сад“ организовао је прославу великог јубилеја установе, 55 година успешног и квалитетног рада, затим реконструисан је стари објект дома у Футогу, зграда дворца стара 130. година, средствима Покрајинске владе, а у овој години планира се и ренорвирање Дома Лиман.

Установа је била и домаћин у републичком шаховском турниру клубова намењеном особама треће животне доби, потом традиционалне октобарске манифестације „Сунчана јесен живота“, организатор је и маскембала на ком су једнако учествовали и чланови клубова, корисници сва три дома и гости из других геронтолошких центара, а носилац је и пројекта РЈ Помоћ у кући и нега. Такође, активно је учествовала у пројектима разних установа, као што је пројекат „Хајде да се сликујемо“ КЦ „Младост“ из Футога, пројекат Позоришног музеја Војводине (корисници су излагали фотографије и старе предмете на изложби у Културном центру „Свилара“ и Кафе-галерији „Изва“), пројекат „Од ролнице до корпице“ ОШ „Јожеф Атила“, пројекат „Комшијски је бити фин“ Месне заједнице „Бошко Буха“, пројекат „Водич за активно, здраво и продуктивно старење“ Института за јавно здравље Војводине, пројекат Удружења грађана „Дунавска соната“. Током трајања поменутих пројеката, корисници услуга наше установе имали су прилику и да покажу своје креативно, литерарно, драмско и певачко умеће.

Поред тога што смо били домаћини, који су помогли реализацију пројеката разних институција и удружења, били смо и домаћини посета сродних установа. У прошлој години посетили су нас геронтолошки центри из Словеније, Македоније и Суботице. Настављена је и дивна сарадња, током међусобних посета, између Кола српских сестара из Српског Семартона, из Румуније и Клуба „Слана Бара“.

Осим тога што смо се трудили да будемо добри домаћини, били смо и гости, учесници на такмичењима других геронтолошких центара, на којима су наши корисници имали велики успех.

Поново смо били на Новосадском сајму за пензионере и као излагачи, али и као учесници у програмском делу где су хорска, фолклорна, певачка и литерарна секција клубова имале запажен наступ.

Организовани су и бројни излети са освртом на културно-историјске знаменитости за кориснике Клубова за старија и одрасла лица, као и за кориснике домске услуге.

Радни терапеути и инструктори у домовима основали су нове спортске активности, примерене корисницима, а физиотерапеути у Футогу и на Лиману увели су групне вежбе.

Основане су и нове културно-забавне секције по домовима, у складу са афинитетима корисника (поетско-музичка, хорска и плесна у сарадњи са Плесном школом „Queen“).

А као најзначајнији сегмент прошлогодишњег постигнућа истакла бих пријатељство.

Пријатељство и љубав која се стиче и развија током рада. Пријатељство између запослених и корисника, пријатељство са новим и старим сарадницима попут дивне, музички образоване, талентоване породице Балаж, пожртвованих чланица Кола српских сестара Епархије бачке и пријатељство са великим уметником, хуманистом и надасве човеком Миодрагом Мишом Близанцем. Пријатељства нам обогаћују живот и враћају онај искривљени лук на уснама што га осмехом зовемо. Уколико се успостави да је трајно, временом постају део нас самих, јер, ако је веровати Андрићу, „трајно је само оно што никад не напушта око и душу“.

Ваш уредник,
Ружица Вукић Рајић

Обележен јубилеј, 55 година рада Геронтолошког центра „Нови Сад“

Установа социјалне заштите Дом Футог основан је 1964. године, а потом Дом Лиман 1973. године. Интегрисањем ова два дома настао је Геронтолошки центар „Нови Сад“ 1975. године. Потом је формирана Прихватна станица са Прихватилиштем, па први Клуб за старија и одрасла лица „Олга Петров“, услуга Помоћи у кући и неге и Дневни боравак за одрасла и старија лица.

Изграђен је и Дом „Бистрица“ на Новом насељу 1989. године, па одељење за дементне кориснике 2011. године, које је смештено у оквиру дома у Футогу.

Геронтолошки центар, што се види из наведеног, ширио се и по капацитету и по броју корисника и по врстама услуга. Ширењем обима услуга, истовремено се развијао и унапређивао квалитет услуга. Услуге су лиценциране 2016.-е године.

Услед све веће потребе за стационарним смештајем, извршена је пренамена капацитета. У дому на Новом насељу адаптиран је трећи, четврти и пети спрат у вишекреветни стационар и у једнокреветне апартмане за зависне кориснике, што је новина у социјалној заштити.

Ренорвирано је и надограђено Прихватилиште за одрасла и старија лица 2018. године, чиме је повећан капацитет смештаја.

Такође, ренорвирана је и стара зграда дома у Футогу 2019. године.

Велика постигнућа установе прослањена су у октобру месецу, у оквиру јубилеја, 55 година постојања, у Вили „Москва“. Присутним гостима и запосленим радницима обратила се директорица Геронтолошког центра „Нови Сад“ Славица Шкрбић и захвалила се на подршци Покрајинској влади и њеном председнику Игору Мировићу, покрајинском секретару за социјалну политику, демографију и равноправност полова Предрагу Вулетићу, градоначелнику Новог Сада Милошу Вучевићу и Министарству за рад, запошљавање, борачка и социјална питања. Такође, истакла је да смо једна од највећих водећих установа у региону, која услуге сваким даном шири и развија. Директорица је припремила и плакете заслужнима, који су допринели бољем раду установе – председнику Покрајинске владе Игору Мировићу, покрајинском секретару Предрагу Вулетићу, градоначелнику Новог Сада Милошу Вучевићу и Митру Кресећу, некадашњем успешном, дугогодишњем директору установе. Једну од плакета, у име градоначелника Новог Сада, примио је председник Скупштине Града Здравко Јелушић, а у име Митра Кресића, Мирослав Кресић, директор Дома „Чуруг“.

Поред председника Скупштине, окупљеним гостима и запосленим радницима обратила се и помоћница министра за рад, запошљавање, борачка и социјална питања Слађана Чабрић и заменица покрајинског секретара за социјалну политику демографију и равноправност полова Милка Будаков.

Свечаности су присуствовали и члан Градског већа за образовање Владимир Јелић и заменица председника Скупштине Града Новог Сада Бранка Бежанов.

Помоћница директора установе, Исидора Петковић дала је исцрпан и занимљив осврт, у својој презентацији, на рад и историју Геронтолошког центра „Нови Сад“.

Прославу јубилеја увеличао је хор просветних радника „Просветитељи“, на челу са чувеним професором, уметником и хуманистом Миодрагом Мишом Близанцем. Они су припремили леп културно-уметнички програм, који је садржао изворне, народне песме.

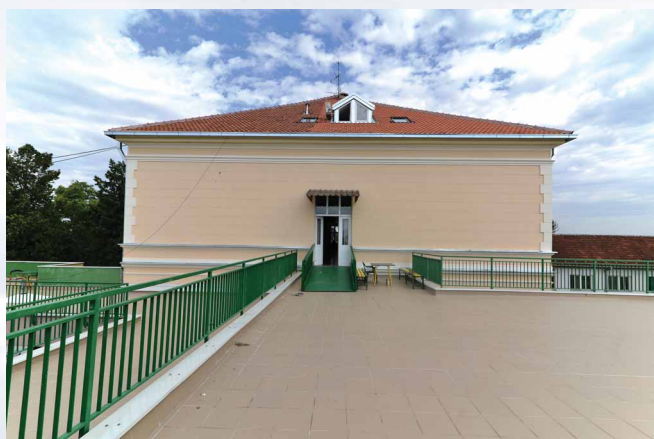
Отворен реконструисан део Дома Футог

Управа Геронтолошког центра „Нови Сад“, у циљу побољшања услова за квалитетнији живот корисника и водећи рачуна о њиховим потребама реконструисала је стари објект Дома Футог и обезбедила је набавку новог намештаја, и то у години када се слави јубилеј установе, 55 година рада. Објект је реконструисан захваљујући средствима Покрајинске владе.

Овај објект зграде дворца стар је преко 130 година и није испњавао основне структурне стандарде. Његовом реконструкцијом побољшани су стандарди и услови боравка корисника у дому. Покрајинска влада уложила је 43 милиона динара за грађевинске радове, за реконструкцију фасаде, равних кровова, последњег спрата, санитарних чворова, соба корисника и електроинсталацију. Изграђени су и евакуациони путеви, као и савремени систем противпожарне заштите, СОС сигнализација. Такође, Покрајинска влада издвојила је, још, 8. милиона динара за набавку савремене опреме.

Реконструисану зграду дворца отворио је председник Покрајинске владе Игор Мировић и покрајински секретар за социјалну политику, демографију и равноправност полова Предраг Вулетић. Овом приликом, председник Мировић је истакао да ће се средствима Канцеларије за јавна улагања бити настављена свеобухватна реконструкција Геронтолошког центра „Нови Сад“, дома на Лиману, као и дома на Новом насељу.

Директорка Геронтолошког центра „Нови Сад“ Славица Шкрбић изјавила је да су оваквом реконструкцијом испуњени основни стандарди за пружање услуга домског смештаја и захвалила се Покрајинској влади на помоћи и подршци коју пружају у раду Геронтолошком центру „Нови Сад“. Такође, најавила је да ће се наставити са даљом реконструкцијом и набавком савремене опреме, којом ће бити побољшани услови боравка корисника у дому, а, уједно, ће и олакшати рад запосленима у установи.

Новогодишње хуманитарне акције Роберта Чобана

Традиционално, сваке године, уочи празника, господин Роберт Чобан, новинар и сувласник српске медијске издавачке Компаније „Color Press Group“ и Компаније „Color Media Communications“, организује хуманитарне акције намењене корисницима услуга Геронтолошког центра „Нови Сад“. Посете познатих личности из јавног живота Града, донације компанија и културно-забавни програм сваке године обрадује кориснике наше установе. Запослени у његовим компанијама заступници су за овогодишњу програмску организацију и реализацију.

Прво је реализована посета корисницима услуга Прихватилиште за бескућнике, где им је добродошлицу пожелела Исидора Петковић, помоћница директора и Анђелка Бараћ, руководилац Радне јединице Прихватилиште са Свратиштем. Организаторка промотивних активности Ружица Вукић Рајић припремила је културно-забавни програм у ком је учествовао врхунски национални инклузивни хор „Исон“ познатог хуманисте Миодрага Мише Близанца. Хор је својим изведбама направио сјајну атмосферу, па су и корисници и запослени заједно запевали и заиграли.

У знак захвалности, корисници су припремили малу новогодишњу изложбу, а најлепше радове поклонили су гостима, те је господин Роберт Чобан добио макету Прихватилишта рађену у дрвету, а господин Миша Близанац добио је на поклон макету војвођанског салаша.

Након Прихватилишта, власник медијских компанија посетио је и два пута кориснике Дома Лиман. Први пут, организована је трибина Компаније „Color media communications“ са темом: „Како се некад славила Нова година и Божић“. Трибину је водила новинарка Ивана Раинац, а окупљени корисници дома имали су прилику да кроз пријатан разговор евоцирају, поделе и размене успомене из млађих дана.

Током друге посете Дому Лиман организован је програм од стране Компаније „Color press group“ у ком је учествовала позната водитељка Наташа Илић и музичка група „Апокалипса“. Поред господина Чобана, кориснике је посетила и управница Галерије Матице Српске др Тијана Палковљевић Бугарски. Након програма, организаторка промотивних активности и управница Галерије Матице Српске договориле су сарадњу између ове две поменуте установе.

Божићни ручак за кориснике Свратишта организовала је Компанија „Color press group“ уз помоћ ресторана „Лазин салаш“. Координаторка акције Татјана Добановачки објаснила је да се компанија труди да обезбеди топао оброк за празнике корисницима.

Хуманитарна организација „Владика Платон Атанацковић” посетила дом на Лиману

У сусрет манифестацији „Сунчана јесен живота” за кориснике дома на Лиману, Хуманитарна организација „Владика Платон Атанацковић” из Новог Сада, на челу са оцем Лазаром Мајсторовићем уприличила је културно-уметнички програм. Ова организација основана је са циљем да се исказе човекољубље на делу, под окриљем православне Епархије бачке, на принципима јеванђеља.

Програм ове хуманитарне организације представља реализацију пројекта „Пружам ти руку, да ниси сам”. Носилац пројекта је поменута организација, а подржан је од стране Градске управе за социјалну и дечију заштиту Града Новог Сада.

У оквиру пројекта одржан је концерт за кориснике услуга дома на Лиману, а приредио га је припремни састав Фолклорног ансамбла „Вила”. Наступ је садржао сплет игара из Србије. Након фолклорног наступа, уследило је дружење омладине и свештеника са корисницима дома уз дониране сокове и воду.

Психолози ГЦ „Нови Сад” одржали радионицу у оквиру Фестивала менталног здравља

Геронтолошки центар „Нови Сад”, већ, годинама негује плодну сарадњу са Институтом за јавно здравље Војводине. Сарадња је базирана на пољу културних активности и активности из области психологије и здравствених предавања. Једна од таквих активности, у ком су учествовали и запослени у Геронтолошком центру је психолошка радионица. Психолошка радионица, под називом „Кризе у старости и како их превазићи” одржана је у оквиру Фестивала менталног здравља, чији је организатор Институт за јавно здравље Војводине. Фестивал менталног здравља одржава се, већ, четврту годину за редом, а ГЦ „Нови Сад” познат је по томе да сваке године узима учешће у фестивалу. Ранијих година учествовао је у конкурсима из области фотографије, поезије и слике. На сваком конкурс корисници сва три дома узимали су учешће. Ове године, вредни психолози Маја Бабић и Јасмина Пиловић показале су, својим занимљивим излагањем квалитет њиховог рада. Одржале су психолошку радионицу у Галерији ликовне уметности поклон збирка Рајка Мамузића, под називом „Кризе у старости и како их превазићи”. Заинтересовани грађани имали су прилику да присуствују добро организованој радионици, која је дала одговор на питање где је најпааметније улагати како би смо се у старости осећали задовољно и испуњено.

Изложбе ручних радова корисника

Октобар месец обиловао је разноврсним, богатим изложбама у којима су учествовали корисници сва три дома, Прихватилишта са Свратиштем, Дневног боравка за одрасла и старија лица и чланови Клубова за одрасла и старија лица. Свака изложба била је другачија и посебна, јер су њени креатори корисници различите структуре. У реализацији изложбе, поред самих корисника, учествовали су и радни терапеути, радни инструктори и социјални радници.

Изложба Дома Лиман, ове године, била је другачија од свих претходних, а акценат је био на изради украсних лампи.

Дом Ново насеље представио се са разноликим опусом ручних радова. Овде су се могле наћи шивене ствари Снежане Николић, али и лепе пејзажне слике Ота Јана, оригиналне и занимљиве иконе Петра Грегора рађене од пиринца, везени радови Живке Мајсторовић...

Радови Дома Футог препознатљиви су по неговању традиције у виду вунених чарапа и везених столњака и јастука, али и по осликаним флашама, теглама и чашама. Запослени у овом дому показали су изузетну оригиналност организовавши модну ревију ручних радова, у којој су заједно учествовали и корисници дома и запослени.

Најбогатија изложба била је изложба корисника Прихватилишта за одрасла и старија лица. Њихове веште, креативне руке показале су да, уз мало маште и талента, могу да стварају велелепна дела. На њиховој изложби могли су се видети радови резбарени у дрвету, сликани на платну, штрикане капе и шивене кецеље, несесери и торбе.

Такође, једнако лепе су биле и изложбе ручних радова жена у Клубовима за старија и одрасла лица и у Дневном боравку. Клуб „Пролеће“ и, ове године, приредио је занимљиве и квалитетне две изложбе слика и ручних радова. Изложбу слика водила је председница секције Драгица Нићетић, а изложбу ручних радова Марија Буљић. У складу са годишњим добом, чланице Клуба „Пролеће“ организовале су и такмичење у крућењу кукуруза у ком су заједно учествовали и чланови клуба и деца, чланови фолклорног ансамбла из Бегеча.

Шаренолике и маштовите изложбе увеличале су културно-уметнички програми на отварању. У Прихватилишту је наступио дечији оркестар из Школе тамбуре „Сава Вукосављевић“, у Дому Футог академски хор „Споменак“ на челу са диригентом Дамиром Милошевићем, у Дому Ново насеље певачка група КУД-а „Станислав Препек“, а у Дому Лиман чланови Клубова за старија и одрасла лица Зорица Шевић и Маринко Чавар.

Изложба слика Николе Стојановића Коколе

Професор мр арх. Никола Стојановић Кокола завршио је Архитектонски факултет у Београду, а постдипломске студије у Данској. Самостално, или у тимовима учествовао је на више архитектонских, урбанистичких, вајарских конкурса на којима је освојио више награда и признања. Бавио се есејистиком и публицистиком. Радио у више архитектонских бироа („Архитект“) и у Заводу за заштиту споменика града Новог Сада. Био је редован професор на Ликовном одсеку Академије уметности у Новом Саду од 1991. године. Радове из концептуалне уметности и визуелне поезије излагао на више изложби проширених медија (Галерија савремене уметности, Загреб; Салон Музеја савремене уметности, Београд, 1974). Приредио више самосталних изложби на којима је представио опус акварела (Нови Сад, Кикинда, Сремски Карловци). Члан је Удружења ликовних и примењених уметника Војводине (УПИДИВ) и Друштва архитекта Нови Сад (ДаНС).

Геронтолошки центар „Нови Сад“, дом на Лиману имао је част да буде домаћин још једне његове изложбе слика. Изложба је обилувала портретима познатих писаца, композитора и државних лидера.

Руководилац Дома Лиман Бранко Миличевић поздравио је окупљене љубитеље уметности, кориснике и запослене из сва три дома, а Софија Већкалов, представница корисника у Управном одбору установе оджала је говор, у ком је похвалила рад професора мр арх. Николе Стојановића Коколе у име свих корисника.

Прослављен стоти рођендан Љерке Плетикосић

Љерка Плетикосић, корисница услуга дома на Лиману, прославила је стоти рођендан у децембру месецу. На иницијативу психолога установе Маје Бабић и руководиоца РЈ Дом Лиман Бранка Миличевића, организована је пригодна прослава рођендана. Значајан датум Љерки је обележен уз породицу, пријатеље и запослене раднике установе, као и уз торту, цвеће и поклоне.

Букет цвећа и најлепше жеље у име установе уручио јој је руководилац РЈ Дом Лиман Бранко Миличевић, а запослени у РЈ Исхрана припремиле су јој рођенданску торту. Такође, организаторка промотивних активности Ружица Вукић Рајић припремила је мали концерт класичне музике, у ком је учествовала волонтерка КФЦ-а, иначе студенткиња Академије уметности у Новом Саду. Она је, на велико задовољство слављенице, која је љубитељ класичне музике, извела неколико нумера на харфи.

Новогодишње караоке у Дому Футог

Тридесет и првог децембра, у Дому Футог одржан је новогодишњи програм намењен корисницима Дома Футог и Прихватилишта за бескућнике. Запослени у Дому Футог показали су ентузијазам и жељу да дочарају корисницима услуга дома и Прихватилишта новогодишње празнике како би покренули добро расположење код њих. Програм је садржао караоке наступ праћен одговарајућом гардеробом и шминком. Поједине кориснике привукао је позитивни утицај, који су ширили запослени радници дома, па су изразили жељу да се и сами прикључе програму. Гост програма била је звезда „Гранда“ Татјана Саватић, која је одушевила све присутне својим гласовним могућностима. Такође, караоке представу обогатила су и деца запослених, који су имали запажен наступ. Догађај је пропратила и Радио- телевизија Војводина.

Акција „Недеља за чистију Војводину“ у Дому Футог

Скупштина Аутономне покрајине Војводине донела је Декларацију о заштити животне средине у АП Војводини. Ова декларација била је повод да се организује велика акција сађења зимзеленог и осталог дрвећа на територији АП Војводине, под називом „Недеља за чистију Војводину“. Иницијатор акције био је Покрајински секретеријат за урбанизам и заштиту животне средине у сарадњи са Јавним предузећима „Војводинашуме“, „Србијашуме“, као и са бројним локалним самоуправама на чијој се територији она одржала током прве недеље децембра.

Дом Футог узео је учешће у акцији посадивши 30 садница Црног Бора у дворишту свог објекта. У садњи су, поред запосленог баштована, једнако учествовали и корисници дома, који имају афинитета према вртларству и који се, у слободно време, и баве окопавањем и сађењем цвећа и улепшавањем дворишта.

Свечаност поводом избора најбољег радника 2019.-е године уприличена је крајем децембра у сва три дома Геронтолошког центра „Нови Сад“.

Први пут је, овакав вид награђивања вредних, савесних и пожртвованих радника одржан прошле године на иницијативу директорице Геронтолошког центра „Нови Сад“. Ове године се традиција наставила, а награде је додељиваља директорица Славица Шкрбић и помоћница директора Исидора Петковић.

Спонзори, који су подржали акцију награђивања добрих радника су следећи: Медицински депо плус , ИТРО-КОП Ариље и Селекта. Они су донирали наградне ваучере у вредности од 5000 динара.

Анонимно су гласали сви радници у оквиру својих радних јединица и изабрали су следеће колеге за титуле нај радника 2019. године:

Дом Футог - **Милица Херак**, медицинска сестра и **Душица Милошевић**, неговатељица.

Прихватилиште са Свратиштем - **Невена Кантар**, неговатељица.

Дом Ново насеље - **Гордана Орлић**, медицинска сестра и **Душанка Ђаковић**, неговатељица.

Дом Лиман - **Марија Бићанић**, куварица; **Стана Џефердановић**, самостални рачуноводствени финансијски сарадник; **Смиља Зјачић Новосел**, спремачица; **Јадранка Лошић**, неговатељица; **Душица Накомчић**, економ у Служби Комерцијала; **Милица Сухарева**, неговатељица РЈ Помоћ у кући и нега.

- ❖ Дом за старе и пензионере „Апатин“, већ, пету годину организује фото конкурс под називом „Тренуци стварности“. Такмичење је било отворено за све установе социјалне заштите у републици. Корисници услуга установа социјалне заштите могли су да шаљу своје фотографије, које сведоче о њима битним тренуцима протеклим у оквиру установе. Запажен успех, сваке године, па и ове има Дом Футог, који функционише у оквиру Геронтолошког центра „Нови Сад“.

Учешће на конкурс, овог пута, узели су корисници 21 установе, са преко 200 фотографија. Стручни, трочлани жири, одлучио је да **прво место припадне Димитрију Салонтају, кориснику Дома Футог**. У децембру месецу организована је додела награда за освојена прва три места, а корисници Дома Футог путовали су у пратњи Гордане Павловић, радне инструкторке и Ружице Вукић Рајић, организаторке промотивних активности.

- ❖ Традиционално, сваке године у децембру месецу, Геронтолошки центар „Зрењанин“ организује манифестацију такмичарског типа, под називом „Најлепше украшена новогодишња јелка“. Право учешћа на такмичењу имају сви геронтолошки центри и домови за старија лица у Србији. Ове године, учешће је узело десет домова за старија лица. Избор материјала и техника у кићењу јелке је слободан, а једини услов је био да су украси ручно рађени. Чланови жирија биле су кустошкиње Народног музеја Зрењанина. Геронтолошки центар „Нови Сад“, ове године, представљао је Дом Футог, а кориснике дома предводила је радна инструкторка Нада Јурић. Најоргиналнији украси добили су дипломе и награде, а међу њима је био и **Дом Футог**, који је освојио прво место за најлепше новогодишње честитке и пакетиће.

- ❖ Чланови Клуба „Бранко Ћопић“ на челу са председником Брацом Вукасом, учествовали су, испред клуба, на Олимпијади спорта, здравља и културе трећег доба, која је била организована у октобру месецу, у Врњачкој Бањи. Чланови клуба такмичили су се у пикаду, брзом ходању, пуцању пенала на мале голове и у убацивању лопте у кош. Организациони одбор Олимпијаде доделио им је хвалодар за учешће и помоћ у организацији Олимпијаде и за допринос афирмацији покрета трећег доба.

Служба здравствене заштите

Здравствена служба је саставни део основне делатности у оквиру Геронтолошког центра „Нови Сад“. Здравствена заштита корисника спроводи се као примарна здравствена заштита из области опште медицине, специјалистичке здравствене заштите: интерне медицине, психијатрије, неурологије и физикалне медицине и стоматолошке заштите. Здравствену заштиту пружају:

1 лекар специјалиста неурологије, 1 лекар специјалиста психијатрије, 1 лекар специјалиста физикалне медицине и рехабилитације, 1 лекар специјалиста опште медицине, 4 лекара опште медицине, 1 стоматолог, 1 стоматолошка сестра, 54 медицинске сестре техничара, 8 физиотерапеута.

Руководилац службе здравствене заштите је др Биљана Глишић Угрица, лекар специјалиста-психијатар који координира радом службе, која је лоцирана на три места : Лиман, Футог и Ново Насеље, а седиште му је на Новом Насељу. Здравствене услуге се пружају у сва три објекта Геронтолошког центра „Нови Сад“, а рад лекара се одвија по амбулантама у две смене, док празником лекар дежура за сва три дома. Рад медицинских сестара је дневни и сменски у сва три објекта. Физиотерапеути раде у салама и у собама корисника у сва три објекта радним данима. Стоматолог и стоматолошка сестра раде, такође, у сва три објекта по утврђеном распореду : 2 дана у објекту на Новом Насељу, 2 дана на Лиману и 1 дан у Футогу.

У објекту на Лиману раде 1 лекар специјалиста неуролог и 1 лекар опште медицине, 8 медицинских сестара и 2 физиотерапеута.

У објекту на Новом насељу раде 3 лекара : један специјалиста психијатрије, један специјалиста опште медицине и један специјалиста физикалне медицине и рехабилитације, 24 медицинских сестара и 3 физиотерапеута.

У објекту у Футогу раде 3 лекара опште медицине, 22 медицинске сестре-техничар и 3 физиотерапеута.

Ноћу и недељом, када у дому нема лекара, прегледе и интервенције обавља Служба хитне медицинске помоћи, а по позиву дежурне медицинске сестре.

У сарадњи са Домом здравља „Нови Сад“ лабораторијске услуге се корисницима пружају 4 пута месечно према потреби корисника и налогу лекара у све три амбуланте домова.

Услуге здравствене заштите се пружају корисницима у амбулантама за независне кориснике, у собама апартмана, ако за то постоји медицинска индикација, и у стационарима за зависне кориснике, што значи да је у раду заступљен и амбулантни и стационарни тип лечења.

Поред детаљних прегледа и лабораторијских анализа води се сва потребна медицинска документација. Лекар одређује терапију, режим исхране, рехабилитациони третман и упућивање на додатне специјалистичке прегледе, као и на болничко лечење, уколико је потребно. Лекари у сва три дома учествују у раду стручног тима на коме дају своје мишљење о здравственом стању корисника и координишу са руководиоцем дома, социјалним радником, психологом и радним терапеутом. Руководилац службе здравствене заштите је члан стручне комисије за пријем корисника у Геронтолошки центар „Нови Сад“. Неопходна терапија преписује се рецептима и налозима за примену терапије. Медицинска сестра у амбуланти води прописану медицинску документацију и прави периодичне извештаје. Специјалистичке консултативне прегледе обавља лекар специјалиста са којим Геронтолошки центар има склопљен уговор, и то, специјалиста интерниста који у сваки дом долази два пута месечно, а, по потреби, и чешће. Лекари запослени у установи, специјалиста физикалне медицине, специјалиста неуролог и специјалиста психијатар, такође, обављају консултативне прегледе за сва три дома и тако доприносе још квалитетнијем пружању здравствене заштите.

Сваке године се повећава број пацијената на физикалној терапији. Велики број пацијената долази директно из болничких услова или из рехабилитационих центара и смешта се у нашу установу. Велики је број пацијената који су имали цереброваскуларни инзулт, преломе екстремитета (најчешће кукова) и оних који болују од дегенеративних реуматских болести, које су својствене за старију животну доб, па се, самим тим, и повећава број датих услуга. Физикалну терапију и рехабилитацију, кроз индивидуални и групни рад, спроводе физиотерапеути, а по налогу физијатра. Кинезитерапија се спроводи у собама корисника за непокретне, а остале услуге физикалне терапије, као и кинезитерапија за покретне кориснике, у салама које има сваки дом.

ПРЕУЗЕТО ИЗ ЧАСОПИСА „МАРИНИРАЊЕ“

МАЈА БАБИЋ ПСИХОЛОГ О ГЕРОФОБИЈИ

КАКО СЕ ПРИПРЕМИТИ ЗА СТАРОСТ

Занимљиво је да сви желимо да живимо дуго, али мало ко жели да буде стар! За много тога у животу се припремамо на различите начине, али за старост не. Зашто? Да ли се можемо припремити за старост и на који начин упитали смо Мају Бабић, која као психолог ради, како сама каже на извору мудрости живота, односно у Геронтолошком центру „Нови Сад“.

• Зашто је старост стигматизована?

– Веровали или не трећа дискриминација по јачини је дискриминација старих особа, старости, старења (прве две су расна и родна)! Често чујем да је политички некоректно рећи стари, да је боље употребити реч зрели или старији. Подсетила бих да ми не кажемо за младе млађи, зашто бисмо за старе то чинили...

Самим тим што нећемо да изговоримо реч „стари“ ми ту лепимо етикету нечег лошег – као да је старо нешто офуцано, излизано... Не, старо је старо, зато што је старо – не негирамо неке потешкоће које доноси старост, али ни квалитете које ово доба носи. По мом мишљењу би требало скинути стигму са речи старост – то није ружна реч! Требало би освестити колико ми тој старости додајемо негативности, ружноће, тежине тиме што покушавамо да је подмладимо.

• Како се с тим носити када је идеал модерног друштва бити млад?

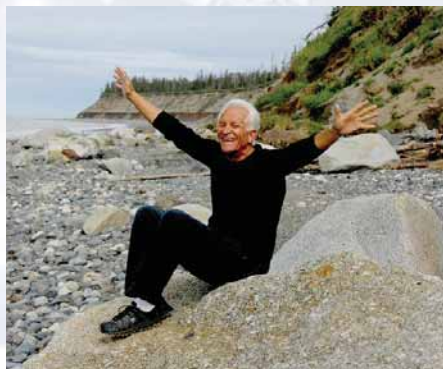
– Да, упорно покушавамо да старе учинимо млађима, натурајући стереотип да је успешно остарити – значи остати млад. Често наилазимо на чланке у новинама или сада на интернету, како је неко гибак и ради јогу са 90 година, или слично. То је реткост и не треба друге баке или деке да буду несретни што нису такви. Други пример је да када желимо да дамо комплимент некој особи ми често кажемо „никада вам не би дали те године“ па скинемо 10, 20 година. Људи уопште не схватају колика је то дискриминација, као када бисмо некој жени рекли како је стабилна, трезвена и одлучна као да је мушкарац!

С друге стране имамо четрдесетогодишњаке који не само да покушавају да изгледају као тинејџери, него се тако и понашају! Постоји предрасуда да бити зрео није забавно, па се одлаже оснивање породице – јер то није забавно. Нарочито није забавно бити стар. Зашто? У дому сам имала много прилике да се разуверим како године уопште нису битне да се људи забављају и да им буде лепо.

• Шта вас је навело да направите радионицу како да се спремимо за старост?

– Увек ме је занимало шта би то требало да имамо, које особине да стекнемо да бисмо поднели оно што нас неминовно чека. Сведоци смо да су многи људи успели да се носе са веома тешким ситуацијама, а од кључне важности је припрема на време. Истакла бих да се те компетенције које су потребне у старости стичу најкасније у средњим годинама. Веома је битно и да споменем ову предрасуду: да многи млађи људи мисле „сад ћу да радим и стварам, а после, када остарим, е онда ћу да уживам“. Међутим, када дођу у те године они и не знају како да уживају – јер и то се учи!

• Како да се носимо са ограничењима које старост доноси?

– Оно што сам овде научила је да док год смо живи увек је више оног што можемо, него оног што не можемо! Многи тога нису свесни. Врло често се људи фокусирају на оно што је прошло, кога нема, на оно што више не могу, а не гледају шта је сад, ко је још увек ту и шта се још увек може.

• Зар није битно здравље и физичка активност у старости?

– Можда у старости нећете моћи више да трчите, али ћете моћи да се шетате, а ако не можете више у дуге шетње, онда ћете ићи у кратке. Уколико ни то не можете, можете се шетати по соби, а ако сте везани за кревет – можете се протегнути, урадити једноставне вежбе прстима... Суштина је да се

увек нешто може и то је важно осветлити. Даћу вам пример једне баке која је сломила кук и била везана за кревет. Она је сама себи навлачила чарапе помоћу штапа, полако, стрпљиво, али је успевала то без ичије помоћи. Просто сам задивљена оваквим примерима.

• Како се спремити за старост?

– За старост се спрема на више фронтова. Чувати своје тело – колико можемо и имати свест да нам је оно дато рођењем и да га не можемо заменити. Не треба ићи у другу крајност и бити опседнут здравим животом, суплементама... Битно је и то да се зна да је сасвим је у реду користити помагала, а многи то неће.

Прост пример већ у четрдесетим када вид почиње да слаби имате људе који ће рећи „ти си већ почела да носиш наочаре, а ја се не дам!“ Следећа фаза је нећу да носим штап, па се особа мучи, ћопа, па кад штап није довољан онда нећу да гурам шеталицу, тако делујем беспомоћно – а шеталица чува кичму да се не криви. Иста је прича и са слушним апаратима, улошцима за инконтиненцију и свим оним што олакшава живот и што је срећом сада доступно. Не треба се на силу борити, требало би бринути о свом телу, али му и олакшати.

• Који су то основни ослонци у старости?

– Прво је тело и брига о њему. Но, брига о телу подразумева и задовољства. Тело не тражи само напоре, него му треба дати и нешто што му прија. На пример, одете на Шtrand и пријало би вам да се изујете боси и да ходате по песку – па урадите то без обзира на то што је већ увелико јесен, ако вам то чини задовољство.

• Шта би био други ослонац у старости?

– То је припадност. Ми чак нисмо ни свесни где све припадамо! Припадамо: пре свега својој породици, пријатељима, комшилуку, граду, па тамо где радимо, или негде где имамо неку занимацију или хоби... Свим тим људима ми на неки начин припадамо. Зашто је то битно – тамо где припадате не морате у рукавицама нешто да објашњавате, кажете две речи и људима је јасно како сте.

• Можда је баш то један од проблема што људи неће да дођу у старачки дом?

– Заправо старији људи се понекад одлучују да дођу у старачки дом тек када схвате да се комшиluk изменио, када су се деца преселила или иселила... Тада се лакше одлучују, да не би били усамљени. Но, истакла бих да се и припадност негује, чува, јер је драгоцен. Како изгледа када се после 50 година сетите своје другарице из средње школе и сад би баш да се дружите, а у међувремену је нисте ниједном назвали... Па, не иде баш...

• Да ли се припадност може сматрати превенцијом од самоће?

– Самоћа јако погоршава и телесно и психичко здравље. Зато је врло је важно да се осећај припадности негује целог живота. Према најновијим истраживањима самоћа се третира као највећи фактор ризика, гори од седелачког начина живота, од неправилне исхране, пушења... Један професор анатомије ми је објаснио да је кора надбубрежне жлезде јединки које живе у друштву дебља, а зна се да је то жлезда која нам помаже да се изборимо са стресом. Ми смо тако саздани да нам је потребно да смо окружени другим људима – зато је најтежа казна одвајкада била изгнанство. Колико је то битно говори чињеница да се и млади прикључују некој банди или секти само да би имали тај осећај припадности.

• Која је следећа тачка ослонца?

– Интелект, размишљање, мишљење. Наш разум је нешто на шта се увек ослањамо када се нађемо у кризним ситуацијама. У идеалним условима наш интелект нам је веома користан, али он може да буде контаминиран неким стереотипима, предубеђењима или дисфункционалним уверењима.

На жалост, старост је јако обојена стереотипима: неподношљиво је што више не можемо оно што смо могли, што више не изгледамо како смо изгледали... Када прихватимо себе онаквим какви јесмо, када прихватимо друге да су такви какви јесу – лепше се живи и лепше се стари.

• Колико је битна ведрина у старости и да ли се она може стећи?

– Јако је битно да се има осећај смисла и сврхе, а према најновијим истраживањима и оптимизам може да се учи – о томе је писао Мартин Селингман. Има његових преведених књига код нас и сваком би их препоручила. Као што смо се научили песимизму и апатији, тако можемо и оптимизму. Требало би разбити ону предрасуду „такав сам“ – као да смо урезани у камену и не можемо се променити. Није лако, али вреди!

Марина Јабланов Стојановић

фото: Маја Бабић (Фото приватна архива), Pixabay

Корисници клубова у Музеју „Никола Тесла“

Тридесет и првог октобра, у оквиру Манифестације „Сунчана јесен живота“, Стеван Булић, организатор промотивних активности, организовао је једнодневни излет за најуспешније чланове. Чланови који су освојили прво и друго место и председници свих деветнаест клубова имали су прилику да посете Музеј „Николе Тесле“, Парк „Ћирила и Методија“, Вуков споменик, споменик Ћирила и Методија и споменик Александра Пушкина.

Историјат музеја

После смрти Николе Тесле, старање о његовој имовини је према судској одлуци америчких власти, припало Сави Косановићу, сину Теслине најмлађе сестре Марице. Сава Косановић српски политичар, публициста и дипломата је у то време био члан Владе Краљевине Југославије у избеглиштву и боравио је у Њујорку. Целокупна имовина Николе Тесле је после његове смрти запакована, запечаћена и предата Служби за чување имовине странаца. Из хотела Њујоркер она је пренета у „Магацине и складишта Менхетн“ у коме су се од раније већ налазиле смештене неке Теслине ствари.

Залагањем Саве Косановића 1951. године су коначно сви лични предмети и списи Николе Тесле пренети у Београд. Сава Косановић их је потом поклатио држави. Заоставштина Николе Тесле је бродом „Србија“ упловила у луку Ријека септембра 1951. године. Потом је возом пренета у Београд где је смештена на Електротехнички факултет. Јуна 1952. године, она је пренета у „Генчићеву вилу“, у којој се и данас налази музеј.

Музеј Николе Тесле у Београду је отворен за јавност 20. октобра 1955. године и био је први технички музеј у Југославији. Овом приликом представљена је стална поставка на којој су посетиоци могли посматрати верно израђене моделе по Теслиним нацртима.

Годину 1957. можемо сматрати почетном годином музеолошке делатности Музеја Николе Тесле, јер је тек тад, урном која је донета у музеј, била употпуњена стална поставка. Од 9. октобра 1969. музеј је у власништву града Београда, јер су одлуком објављеном у Службеном листу СФРЈ, споразумно пренета оснивачка права и обавезе са Федерације на град Београд.

Музеј Николе Тесле је данас по свему јединствена институција науке и културе у Србији, а и у свету. Једини је музеј који чува оригиналну и личну заоставштину Николе Тесле. Поседује следеће изузетно вредне колекције:

- преко 160.000 оригиналних докумената;
- преко 2000 књига и часописа;
- преко 1200 историјско-техничких експоната;
- преко 1500 фотографија и стаклених фотоплоча оригиналних техничких;
- преко 1000 планова и цртежа.

Стеван Булић, организатор промотивних активности у клубовима

**Пише: Никола Петрашковић,
струковни физиотерапеут**

ГРУПНА КИНЕЗИТЕРАПИЈА У ПРИРОДИ

Предности колективних вежби ван затвореног простора су вишеструке и имају широк спектар и утицај како на мускулоскелетни, психомоторни, кардиолошки, као и на васкулоцеребрални систем.

Вежбе се састоје од комбинације лаганих дозираних покрета и правилног дисања прилагођених доби и здравственом стању корисника. Веома је битно да се покрет и вежба изводе правилно у границама могућности, обима покрета, као и здравственог стања корисника.

Групна кинезитерапија има за циљ да јача горње екстремитете, мишиће ногу, побољшава прокрвљеност крвних судова, побољшава координацију пацијента, као и да спречава евентуалне падове. Вежбе се изводе под будним оком физиотерапеута, чији је задатак да показује и објашњава правилно извођење покрета, уз правилно дисање, као и да коригује уколико неко не ради правилно вежбу. Да би се повећао обим покрета и јачала мускулатура вежбе се могу комбиновати и радити са штаповима, као и са еластичним тракама. Препоручује се да се са вежбањем започне рано ујутру како би лепше почео дан, тело се разгибало и припремило за свакодневне активности. Код почетника, као и старијих особа које су дуго неактивни почиње се са вежбањем три пута недељно, а после месец дана, кад се организам навикне и ојача, може се повећати број дана у којима се вежба. Време извођења вежби би требало да износи између 30-45 минута на дан. Показало се, такође, да се расположење вежбача повећава, уколико се у току вежбања укључи лагана музика и разговор.

УСТАНИТЕ РАНО УХВАТИТЕ ПРВЕ СУНЧАНЕ ЗРАКЕ, ОДВЕЖБАЈТЕ И ДАН ЋЕ ВАМ БИТИ ЛЕПШИ И ИСПУЊЕНИЈИ !!!

Пише: ПЕРСИДА МАЛУЦКОВ- ликовни педагог у пензији, предавач у школици сликања клубова за стара и одрасла лица

Рембрант ван Рајн

Рембрант Харменсон ван Рајн (15.ЈУЛ 1606.-4. ОКТОБАР 1669.) је био холандски барокни сликар и графичар. Сматра се једним од највећих сликара свога времена. Изванредног је умећа у уметности портрета и драмских сцена. Он дубоко залази у психу човека кога слика приказујући убедљиво његову љубав према моделу, трудећи се да искрено прикаже психу модела, његово осећање, радост и тугу.

За живота је урадио велики број портрета својих ближњих. Познат је по највећем броју аутопортрета. Поређани један крај другог по реду настајања показују велику способност уметника да уђе у психу сваког модела искрено осликавајући очи, лице и цео један портрет фигуре. То детаљисање он примењује код сваког модела.

Славу и признање није дочекао за живота. Много векова је прохујало, али он је признат и цењен и данас бранећи славу сликара Холандије.

ЧАС АНАТОМИЈЕ др ТУЛП-а

Ово је једна од најпознатијих Рембрантових слика. Професор др Тулп држи час анатомије и на болеснику објашњава делове анатомије човека. Ликови студената показују различита расположења како студенти доживљавају овај час и приказ самог човечјег тела.

НОЋНА СТРАЖА

Сликар нам приказује ноћне чуваре града, али и низ људи различитог занимања. Необичан је и лик мале девојчице, која је у овом необичном друштву. Дивни контрасти светла и сенке, ликова људи различитог положаја тела и покрета. Изванредан је однос светла и сенки како на одећи и на ликовима људи који су се ту нашли.

ПОРТРЕТ САСКИЈЕ РИДЕРТ

Прва жена Рембрантова била је приказана на много портрета. Најчешће као ФЛОРА- богиња цвећа сва у цвећу. Сликарик слика све детаље са пуно љубави да би што убедљивије приказао лепоту своје жене и све што је окружује.

ПОРТРЕТ ТИТУСА

Титус је један од више деце у Рембрантовом животу и био му је омиљени син. Био је његов мезимац и отац га је много пута портретисао сликајући сваки детаљ са пуно љубави.

ПОРТРЕТ ДЕВОЈЧИЦЕ НА ПРОЗОРУ

Сјајан портретиста и овог пута је приказао лик мале девојчице на прозору. Слика даје утисак гледаоцу као да мала девојчица убедљиво прича са комшиницом.

Љубица Влах пише поезију и кратке афоризме. Чланица је литерарне секције клубова „Љубитељи лепе речи“ и литерарне секције КУД-а Удружења пензионера Града Новог Сада. Оснивач је секције ручног рада у Клубу „Ново насеље“

Заљубљеност

Заљубљеност је чаролија
што срца спаја
и мисли се да јој нема краја.
Погађа она младе,
а догађа се да међ'
стар свет зађе.
У души буру прави
и памет заустави.
Опијеност кратко траје,
али срце не посустаје
и у потпуности се љубави предаје.
Понекад настају љубавни јади,
ако се она љубомором закади.
Ах љубав то је узвишена ствар,
а заљубљени мисле да
на облацима плове,
а стварност их трезни
и на земљу зове.

Моја снаја

Врлине красе моју снају.
Добру душу има и срце велико.
Хвалу јој дугујем за два
дивна дечака, што их лепо пази
и васпитава и
што мом сину удовољава.

Хвала јој од срца, што је у
мој живот ушла и пружила ми
срећу, да нас слога спаја и
граница нема, иако смо
свекрва и снаја.

Знам да ме моја снаја поштује и
цени, а жеља је моја велика
да схвати да је волим као ћерку
своју, а разумем као жена жену
и да јој будем друга мама њена.
Хвали нема краја, јер то заслужује
моја снаја.

Добринка Обровски Крагић 1996. године почиње да пише и објављује две збирке љубавне поезије и једну збирку песама за децу. 2019. објављује и трећу збирку љубавне поезије „Жубор љубави“. Члан је литерарне секције клубова „Љубитељи лепе речи“, потпредседник је Клуба „23. октобар“, уређивала је гласило „Руковџ“, дописни је члан Књижевног клуба „Орфеј“ из Суботице, члан је Савеза књижевника у отаџбини и расејању, била је и председник КК КУД-а пензионера „Исидор Бајић“.

Срце уздрхти, затрепери

Кад бих могла
Да ти мијем лице
Пољупцима страсти,
Моја несанице!

Да ти главу
Наслоним на груди,
Па те љубим, љубим
И заситим жуди.

Љубила бих очи твоје
Вазда цео дан,
То би била јавна
А не пусти сан.

У косу ћу твоју
Своје руке плести,
Теби се клети
Да ћу те волети.

Кад љубав срећом заблиста
Срце уздрхти, затрепери
Ко на ветру пшенични клас
Тихо певајући у један глас

Волим те!

МИЛЕНА МУШИЦКИ

корисница дома на Лиману

Први сусрет у дому са социјалном радницом Снежом био је истовремено зачуђујући и задивљујући. Опхођење са пуно људске топлине и сусретљивости у лепом ми је сећању и данас после девет година.

За мене је однос између корисника дома и особља најважнији, а то је узајамно пријатељско поштовање личности. Навешћу неколико позитивних примера:

Формирана је група корисница дома које изводе физичке вежбе. Са нама ради физиотерапеут Сања. Њена посебност и посвећеност види се у доласку да нам држи вежбе и кад је била на годишњем одмору. Такође, и Драгана, као и Сања у рехабилитационој сали веома су пажљиве према нама, детаљне су код давања упутства, помажу при доласку и одласку корисника.

Свестраност организатора промотивних активности Ружице Вукић Рајић, уреднице часописа „Будилник“ огледа се у разноликости посла, организацији и реализацији истог. На пример: организација гостовања музичара, глумаца, фолклора, прослава рођендана, путовања, уређивање часописа и сајта и још много тога. За све то потребно је много умећа, снаге и енергије. На питања корисника: Када? Колико? Може ли? Увек је спремна на одговор и увек са осмехом.

Сервирке Зуска и Јована су самоорганизоване, брзе, ведре и духовите. Не осећа се оптерећеност због малог броја запослених у кухињи. Ту је и сервиска Миља, тиха, веома стрпљива и услужна.

Фризерке Оља и Соња дочекују нас увек расположене иако је у фризирају увек пуно жена и претопло је.

Неговатељица Мима код сусрета у пролазу увек је весела и насмејана.

Ово је само површан осврт, јер многи запослени дају више од дужности радног места, а то је људскост.

СЛАВИЦА МУЧАЛО

корисница дома на Новом насељу

Веома сам задовољна услугом овде, мало има запослених, али се максимално труде. Имају стрпљена са нама старијима. Прилично сам болесна дошла у дом, одмах после болнице, али су ме овде извукли. Због болести се још нисам укључила у активности, али хоћу кад то прође. Ево сад ћу доћи на дружење уз музику!

Велики сам борац и верујем да ћу поново плесати.

БОЖАНА ЈОЛИЋ

корисница дома у Футогу

У дому ми је добро, задовољна сам, радим оно што желим и нико ме не омета. Волим да чистим двориште, гајим цвеће. Задовољна сам свим запосленима и активностима, као и храном. Волим да насмејем запослене и пријатеље и то ме држи.

Изложба Прихватилишта